

DECIZIE

07 septembrie 2016

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

în componența:

Președintele ședinței, judecătorul Iulia Sîrcu

Judecători

Ion Druță, Mariana Pitic

examinând recursul declarat de către Întreprinderea mixtă „Blackwaterhouse SDV” societatea cu răspundere limitată,

în cauza civilă la cererea de chemare în judecată a Ecaterinei Stăvilă, Societății cu răspundere limitată „Terra Super” și Societății cu răspundere limitată „Witezze Gruppe” împotriva Primăriei municipiului Bălți și Întreprinderii mixte „Blackwaterhouse SDV” Societate cu răspundere limitată cu privire la anularea certificatului de urbanism și a autorizației de construire cu obligarea demontării dispozitivului publicitar,

împotriva încheierii Curții de Apel Bălți din 07 iunie 2016, prin care a fost respinsă cererea Întreprinderii mixte „Blackwaterhouse SDV” societatea cu răspundere limitată cu privire la repunerea în termenul de apel și a fost restituit apelul declarat de către Întreprinderea mixtă „Blackwaterhouse SDV” societatea cu răspundere limitată,

c o n s t a ț ă:

La data de 26 iunie 2015, Ecaterina Stăvilă, SRL „Terra Super” și SRL „Witezze Gruppe” au depus cerere de chemare în judecată împotriva Primăriei mun. Bălți și ÎM „Blackwaterhouse SDV” SRL cu privire la anularea certificatului de urbanism și a autorizației de construire și obligarea demontării dispozitivului publicitar de tip „billboard”.

În motivarea acțiunii reclamanții au indicat că, Ecaterina Stăvilă este proprietara spațiului comercial situat în mun. Bălți, str. Ștefan cel Mare, nr. 37, spațiu comercial care a fost transmis în locațiune SRL „Terra Super” și SRL „Witezze Gruppe”.

Menționează că, în conformitate cu Legea privind principiile urbanismului și amenajării teritoriului, organul public local a pus în sarcina proprietarului bunului și a locatarilor efectuarea lucrărilor de amenajare a teritoriului aferent bunului comercial.

Sușține că, în acest scop au fost efectuate un complex de activități pentru coordonarea politicii economice, sociale, culturale și ecologice, în special s-a procurat și s-a montat pavaj exterior, s-au plantat arbori, etc., acțiuni pentru care s-au efectuat investiții financiare considerabile.

Afirmă că, la data de 06 mai 2015, persoane necunoscute au început demontarea pavajului din fața spațiului comercial din str. Ștefan cel Mare, 37, invocând necesitatea instalării unui panou publicitar de tip „billboard”.

Relevă că, în mod verbal, Primăria mun. Bălți i-a informat că, aceste lucrări de construcție au fost autorizate.

Consideră reclamantii că, actele privind eliberarea autorizației de construire au fost eliberate contrar prevederilor art.12 al Legii privind autorizarea executării lucrărilor de construcție.

Invocă că, la adresările către Primăria mun. Bălți de a lua atitudine față de fapta ilicită, soluționarea problemei a fost tergiversată, iar panoul publicitar a fost instalat.

Mai invocă că, prin răspunsul din 20 mai 2015 Inspecția de stat în construcții a confirmat existența încălcărilor la montarea panoului publicitar, motiv pentru care s-a eliberat prescripția nr. 54 din 19 mai 2015, care a avut ca efect sistarea valabilității autorizației de construire nr.48 din 28 aprilie 2015.

Remarcă că, la data de 29 mai 2015, organul public i-au informat că, autorizația de construire a fost suspendată, însă nu s-a făcut nici o mențiune cu privire la anularea acesteia.

Consideră ilegale acțiunile organului local privind eliberarea certificatului de urbanism și a autorizației de construire, acestea fiind emise cu încălcarea art.26 al Legii contenciosului administrativ și art.12 al Legii privind autorizarea executării lucrărilor de construcție.

Solicită anularea certificatului de urbanism și a autorizației de construire din 28 aprilie 2015, emise de Primăria mun. Bălți, în privința ÎM „Blackwaterhouse SDV” SRL cu privire la montarea dispozitivului publicitar de tip „billboard” la adresa mun. Bălți, str. Ștefan cel Mare, nr. 37 și obligarea ÎM „Blackwaterhouse SDV” SRL să demonteze dispozitivul publicitar de tip „billboard” instalat în mun. Bălți, str. Ștefan cel Mare, nr. 37.

Prin hotărârea Judecătorei Bălți din 05 februarie 2016 a fost admisă integral acțiunea și a fost anulat certificatul de urbanism nr.192 din 17 aprilie 2015 și autorizația de construire nr.49 din 28 aprilie 2015, emise de Primăria mun. Bălți în privința ÎM „Blackwaterhouse SDV” SRL cu privire la montarea dispozitivului publicitar de tip „billboard” pe adresa mun. Bălți, bd. Ștefan cel Mare, nr.37. A fost obligată ÎM „Blackwaterhouse SDV” SRL să demonteze dispozitivul publicitar de tip „billboard” instalat pe adresa mun. Bălți, str. Ștefan cel Mare, nr.37.

La data de 06 mai 2016, ÎM „Blackwaterhouse SDV” SRL a depus cerere de apel împotriva hotărârii primei instanțe, solicitând repunerea în termenul de declarare a apelului, admiterea apelului, casarea hotărârii primei instanțe și restituirea pricinii spre rejudecare în prima instanță, în alt complet de judecată.

Prin încheierea Curții de Apel Bălți din 07 iunie 2016 a fost respinsă cererea ÎM „Blackwaterhouse SDV” SRL cu privire la repunerea în termenul de apel și a fost restituit ca tardiv apelul declarat de către ÎM „Blackwaterhouse SDV” SRL.

La data de 21 iunie 2016, în termenul prevăzut de lege, ÎM „Blackwaterhouse SDV” SRL a declarat recurs împotriva încheierii instanței de apel, solicitând admiterea recursului, casarea încheierii instanței de apel și emiterea unei noi încheieri, cu privire la repunerea în termenul de declarare a apelului cu restituirea pricinii spre judecare în instanța de apel.

În motivarea recursului a indicat că, nu este de acord cu încheierea instanței de apel, deoarece nu a fost înștiințată despre emiterea hotărârii primei instanțe din data de 05 februarie 2016.

Menționează că, nu a primit nici dispozitivul hotărârii primei instanțe în modul prevăzut de lege, astfel, ÎM „Blackwaterhouse SDV” SRL a fost lipsită de dreptul de a-și apăra interesele și de a contesta în termeni legali hotărârea primei instanțe.

Susține că, despre existența hotărârii primei instanțe a aflat de la executorul judecătoresc Romah Oleg la 03 mai 2016, când a recepționat încheierea de intentare a procedurii de executare, iar cu hotărârea motivată a Judecătoriei Bălți din 05 februarie 2016 a făcut cunoștință abia la data de 05 mai 2016.

La data de 04 iulie 2016, în adresa intimațiilor Ecaterina Stăvilă, SRL „Terra Super”, SRL „Witezze Groupe” și Primăria mun. Bălți a fost expediată spre cunoștință copia recursului declarat de către ÎM „Blackwaterhouse SDV” SRL, cu înștiințarea despre necesitatea depunerii referinței, însă intimații nu și-au valorificat dreptul procedural respectiv și nu au depus referință în termenul stabilit.

În conformitate cu art. 426 alin. (3) CPC, recursul împotriva încheierii se examinează în termen de 3 luni într-un complet din 3 judecători, pe baza dosarului și a materialelor anexate la recurs, fără examinarea admisibilității și fără participarea părților.

Studiind materialele dosarului, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră recursul neîntemeiat și care urmează a fi respins cu menținerea încheierii instanței de apel, din următoarele considerente.

În conformitate cu art. 427 lit. a) CPC, instanța de recurs, după ce examinează recursul împotriva încheierii, este în drept să respingă recursul și să mențină încheierea.

Pe parcursul judecării cauzei s-a constatat că, prin hotărârea Judecătoriei Bălți din 05 februarie 2016 acțiunea Ecaterinei Stăvilă, SRL „Terra Super” și SRL „Witezze Gruppe” a fost admisă și a fost anulat certificatul de urbanism nr.192 din 17 aprilie 2015 și autorizația de construire nr.49 din 28 aprilie 2015, emise de Primăria mun. Bălți în privința ÎM „Blackwaterhouse SDV” SRL cu privire la montarea dispozitivului publicitar de tip „billboard” pe adresa mun. Bălți, str. Ștefan cel Mare, nr.37. A fost obligată ÎM „Blackwaterhouse SDV” SRL să demonteze dispozitivul publicitar de tip „billboard” instalat pe adresa mun. Bălți, str. Ștefan cel Mare, nr.37.

Nefiind de acord cu hotărârea primei instanțe, la data de 06 mai 2016, ÎM „Blackwaterhouse SDV” SRL a declarat apel, solicitând repunerea în termen, admiterea apelului, casarea hotărârii primei instanțe și restituirea pricinii spre rejudecare în instanța de fond, în alt complet de judecată.

Instanța de apel, prin încheierea din 07 iunie 2016, a respins cererea ÎM „Blackwaterhouse SDV” SRL cu privire la repunerea în termenul de declarare a apelului și a restituit apelul declarat de către ÎM „Blackwaterhouse SDV” SRL ca fiind tardiv.

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că, instanța de apel, la emiterea încheierii, a determinat corect circumstanțele cauzei și a aplicat just normele de drept procedural.

În conformitate cu art. 369 alin. (1) lit. b) CPC, instanța de apel restituie, printr-o încheiere, cererea dacă apelul a fost depus în afara termenului legal, iar

apelantul nu solicită repunerea în termen sau instanța de apel a refuzat să efectueze repunerea în termen.

În conformitate cu art. 362 alin. (1) CPC, termenul de declarare a apelului este de 30 de zile de la data pronunțării dispozitivului hotărârii, dacă legea nu prevede altfel.

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție menționează că, norma citată prevede expres momentul începerii curgerii termenului de declarare a apelului – data pronunțării dispozitivului hotărârii.

Data limită de depunere a apelului era 07 martie 2016, însă cererea de apel a fost depusă abia la 06 mai 2016, adică peste termenul de 30 zile, prevăzut de art.362 alin.(1) CPC, cu solicitarea de repunere în termen, însă fără a anexa probe ce dovedesc imposibilitatea îndeplinirii actului de procedură în termen.

La caz se reține că, în conformitate cu art. 110 CPC, termen de procedură este intervalul, stabilit de lege sau de judecată (judecător), în interiorul căruia instanța (judecătorul), participanții la proces și alte persoane legate de activitatea instanței trebuie să îndeplinească anumite acte de procedură ori să încheie un ansamblu de acte.

În conformitate cu art. 111 alin. (3) CPC, termenul de procedură stabilit în ani luni sau zile începe să curgă în ziua imediat următoare datei calendaristice stabilite, datei comunicării actului de procedură sau producerii evenimentului ori momentului care a condiționat începutul lui, iar în conformitate cu art. 112 alin. (2) CPC, dacă ultima zi a termenului este nelucrătoare, acesta expiră în următoarea zi lucrătoare.

În conformitate cu art. 116 alin. alin. (1) și (3) CPC, persoanele care, din motive întemeiate, au omis termenul de îndeplinire a unui act de procedură pot fi repuse în termen de către instanță. La cererea de repunere în termen se anexează probele ce dovedesc imposibilitatea îndeplinirii actului.

Astfel, instanța de recurs reiterează că, termenul de declarare a apelului poate fi restabilit dacă persoanele îndreptățite prezintă probe veridice, ce ar confirma imposibilitatea declarării apelului în termen.

Din materialele dosarului se atestă că, hotărîrea primei instanțe a fost adoptată în lipsa ÎM „Blackwaterhouse SDV” SRL, însă în dosar există probe ce demonstrează realizarea obligației instanței privind citarea legală a participanților la proces pentru ședințele de judecată.

Potrivit avizului de recepție, anexat la materialele dosarului (f.d.28), ÎM „Blackwaterhouse SDV” SRL, la data de 22 iulie 2015, a recepționat citația pentru ședința de judecată care urma să aibă loc la data de 19 august 2015, a cunoscut de existența litigiului, astfel, era obligată să se folosească cu bună-credință de drepturile procedurale, informându-se despre soluționarea litigiului în cauză și să depună cerere de apel în termenul stabilit de legislație.

În acest context, nu poate fi reținut argumentul ÎM „Blackwaterhouse SDV” SRL drept motiv întemeiat de omitere a termenului de declarare a apelului precum că, nu a fost prezent la pronunțarea dispozitivului hotărârii, nu a primit nici dispozitivul hotărârii primei instanțe, iar cu hotărîrea motivată a făcut cunoștință abia la data de 05 mai 2016, deoarece a avut posibilitate reală să cunoască cu mult mai înainte despre data emiterii hotărârii primei instanțe. Or, după cum rezultă din procesul-verbal al ședinței de judecată a primei instanțe din 06 octombrie 2015, ÎM „Blackwaterhouse SDV” SRL, fiind legal citată la ședința de judecată, nu s-a

prezentat, dar prin intermediul unei telefonograme a anunțat instanța de judecată că, reprezentantul său se află în concediu medical, obiecții asupra procesului-verbal al ședinței de judecată nefiind depuse.

La caz, se mai reține că, instanța de recurs pune capăt oricărui abuz de aceste drepturi dacă prin abuz se urmărește tergiversarea procesului sau inducerea în eroare. Buna-credință prezumă că partea este obligată la interval rezonabil de timp să manifeste diligență și să se intereseze de soarta dosarelor despre care cunosc cu certitudine că se află pe rolul instanței cu participarea lor și să respecte termenele prevăzute de lege.

Or, în conformitate cu art. 56 alin. (3) CPC, participanții la proces sînt obligați să se folosească cu bună-credință de drepturile lor procedurale. În cazul abuzului de aceste drepturi sau al nerespectării obligațiilor procedurale, se aplică sancțiunile prevăzute de legislația procedurală civilă.

În conformitate cu art. 61 alin. (1) CPC, părțile sunt obligate să se folosească cu bună-credință de drepturile lor procedurale. Instanța judecătorească pune capăt oricărui abuz de aceste drepturi dacă prin abuz se urmărește tergiversarea procesului sau inducerea sa în eroare.

În asemenea împrejurări, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că, instanța de apel temeinic și legal a respins cererea ÎM „Blackwaterhouse SDV” SRL cu privire la repunerea în termenul de apel și a restituit apelul declarat de către ÎM „Blackwaterhouse SDV” SRL.

Instanța de recurs accentuează că, soluția adoptată de către instanța de apel prin încheierea recurată este compatibilă cu standardele înserate în textul art. 6 §1 din Convenția Europeană pentru Apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale, având în vedere obligația părților privind exercitarea drepturilor procedurale cu bună-credință și asumarea unui rol activ, urmărind cu diligență derularea procesului său.

Astfel, din considerentele menționate și având în vedere că, încheierea instanței de apel este întemeiată și legală, iar argumentele invocate de către recurentă sunt neîntemeiate, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a respinge recursul și de a menține încheierea instanței de apel.

În conformitate cu art. 427 lit. a) CPC, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție,

d e c i d e:

Se respinge recursul declarat de către Întreprinderea mixtă „Blackwaterhouse SDV” societatea cu răspundere limitată.

Se menține încheierea Curții de Apel Bălți din 07 iunie 2016 în cauza civilă la cererea de chemare în judecată a Ecaterinei Stăvilă, Societății cu răspundere limitată „Terra Super” și Societății cu răspundere limitată „Witezze Gruppe” împotriva Primăriei municipiului Bălți și Întreprinderii mixte „Blackwaterhouse SDV” Societate cu răspundere limitată cu privire la anularea certificatului de urbanism și a autorizației de construire cu obligarea demontării dispozitivului publicitar.

Decizia este irevocabilă din momentul emiterii.

Președintele ședinței,
judecătorul
Judecătorii

Iulia Sîrcu

Ion Druță

Mariana Pitic